

Vitvingen i Fläcksjön

Vi hade redan haft en fågelmorgon som smakade full tillfredsställelse, när vi lagom glosögda i bilen, ändå bestämde oss för att svänga höger i Ransta-korsningen och dra till Näs, Fläcksjön för en fika i den soliga sommarmorgonen.

Jan-Olov Bergström och undervecknad hade letat tranor längs Sagådalen och på köpet sett en del småtrevliga fåglar såsom raphöna, en stäpphöksliknande, subadult blå kärnhökshamn, samt som kronan på verket — en brun glada i över en timmes tid. Den första i landskapet för min del. För att vara den 29 juni — nästan vad man brukar betrakta som ren lågsång för fågel - var detta över all förväntan. Vi var således

rent nöjda då vi slog oss ned framför Näsladalen och hällde upp rykande hett kaffe i våra muggar. Två skådare var redan på plats.

Jag slöt till i tuben på stämnet av svarttärnor rakt ut över maden i väntan på att kaffet skall svalna. Då ryttlar plötsligt en tärna med krivit på vingarna och kolsvart på kroppen inför mina ögon. På några sekunder är den borta, som uppslukad av det gröna i

madens frodighet. Men med så starka kontraster och med lackröda, lysande ben lämnas jag utan en sekunds tvekan.

En enda tanke förbryllar mig dock. Har de andra redan sett den?

- Har ni sett den vitvingade tärnan? eller något liknande hasplar jag ur mig.

Ett tveksamt svar om att de sett den i någon fågelbok för länge sedan får mig nyktrare. Detta är nyheter! Primetime! Jan-Olov har mobiltelefon och vi börjar ringa några vi känner. Det värsta är att tärnan dyker inte upp igen. Efter 15 modiga minuter (eller var det 3?) börjar tveksamheten komma. Var det verkligen en vitvinge? Säg jag rätt? Det gick så snabbt! Tänk om...

Men, jodå! Plötsligt är den uppe igen och nu är den synlig mest hela tiden. Otroligt diagnostik och vacker fågel. Undertill är kolsvarta täckare i knivskarp kontrast mot vita pennor. Den kritvita stjärten lyser. Hela kroppen svartaste svart. Vingovansidan ljus med vitast på vingens framkant och pennor. Vingtoppen har en sublim detalj i en smal men skarp, svart inramning. Fågeln blir

sittandes på staketet ute i sjön flera gånger. Försvinner ibland ned i vegetationen, precis som svarttärnorna. Samhäckar den med en "niger"?

Vid upprepade tillfällen tar tärnan höjd tillsammans med en flock svarttärnor och stiger dansande i cirklar upp mot

skyn. Det ser lite roligt ut då vingarna genomsyns av solen. Pennorna är nämligen så transparenta att det ser ut som om de svarta små täckarna är allt den har att flaxa med.

Tärnan rörde sig sedan över olika delar av Fläcksjön och - får man väl förmoda - intilliggande sjöar. Ibland sågs den i kyrkviken alldeles intill vägen och ibland stod den ej

att finna under många timmar. Allt som oftast hölls den dock uppe vid Näsmanden. Vitvingen lockade besökare från när och fjärran de kommande veckorna. Ca 150 pers. såg nog jag under mina 4 besök under tiden. Sista gången den rapporterades var 18 juli.

(epilog: Detta var 3:e fyndet av arten i landskapet. Det 2:a gjordes i maj samma år vid Sällingsjön. Fellingebro men blott för en dag. 1:a fyndet var exakt på samma plats. Även det en långstannare som efter att först setts på Nötmyran 22/5 höll till i Fläcksjön 23-27/5 1985).

Daniel Green

